

РОГОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 161 (661) • П'ятниця, 27 серпня 1993 року • Ціна 60 крб.

Працює сесія

Після гострих і тривалих дебатів парламентарії затвердили порядок денний сесії Верховної Ради України, яка відкрилася сьогодні. До нього включено питання, що стосуються збереження Зсув українського референдуму про добіру (недобіру) Президентів України і Верховній Раді, а також соціального захисту населення. Що стосується запропонованого Президентом Верховної Ради в порядку денний питання про Комплексну програму дій уряду щодо стабілізації фінансової системи і виходу економіки України з кризи, то цей документ, згідно з рішенням парламенту, у десятиденний строк має пройти експертизу в постійних комісіях і має бути розглянутий сесією. Нотатки нашого оглядача з ранкового засідання сесії 26 серпня читайте на 2-й стор.

Якщо в Сорочинцях ярмаркують, то не все втрачено,

бо товару там і за цілих тридцять
доларів не скнути

Сорочинський ярмарок не просто традиція. Це — символ достатку України, складової ментальності її народу. У Сорочинці йдуть не тільки для того, щоб сиродати і купити. Важливо долучитися до джерел духовності народу, зустрітися із гогольськими героями, які дарують заряд оптимізму, то так необхідно зараз, коли Україна переживає не найкращі часи.

Але якщо у Сорочинцях ярмаркують, то не все в Україні

погано. Бо є у нас ще і сало, і до сала, і горілочка з медом, і отірочки, і кауни, і вареники, і смачне, і парене, і солоне — все, чим а давніх-давен була багата Україна. А цього року ще й хліб проди.

Тому й вирішили на Полтавщині відроджувати від давньої традиції. І завтра знов у Сорочинцях знову справляють український ярмарок, знову до гостей вийдуть гогольські герої, затруть музику, заспівають дітята і хлопці...

... Ні, не все ще кепсько в Україні. А дасть Бог — буде ще краще. Бо не віддаємо ми злидням те, що започаткували колись наші пращури. Ой, і розумні ж вони були...

Фото з архіву Палада ЗДОРОВИЛА.

Продюковано в номер

Увага до гуманітарних проблем

Президент України Леонід Кравчук прийняв регіонального секретаря європейського бюро Всеукраїнської організації охорони здоров'я Йоганнеса Халлауера. Сторони, зокрема, торкнулися питань, пов'язаних з програмою боротьби зі СНІДом, та деяких інших проблем.

Перспективи здійснення в нашій державі програм міжнародної допомоги товариств Червоного Хреста та Червоного Півмісяця обговорювалися під час зустрічі Президента України з виконуючим обов'язки генерального секретаря цієї організації Джорджем Вебером.

Серпневі наради: вчорашні проблеми залишаються сьогоднішніми

«Державна національна програма «Освіта»: перші підсумки і подальші шляхи підвищення ефективності навчально-виховного процесу» — такій дієвості педагогічних нарад, які проходять 19—30 серпня в усіх районах України. Вчорашні проблеми, на жаль, лишаються сьогоднішніми. В ряді областей підготовлено регіональні

освітні програми. В їх обговоренні беруть участь працівники Міністерства освіти, постійної Комісії Верховної Ради з питань освіти і наук, співробітники Академії педагогічних наук.

«Скарбам України» рік подорожувати Канадою

Днями до Канади вирушає українська делегація на чолі із заступником міністра культури Ю. Сердюком для остаточних переговорів про відкриття виставки «Скарби України». Цю унікальну експозицію, в якій зібрані найцінніші і найрепрезентативніші музейні експонати, планують показати мешканцям Торонто, Вінніпега, Ванкувера протягом наступного року.

Пристрасті навколо Севастополя і ЧФ

На цьому тижні в Севастополі побувала група народних депутатів РФ. Значно про те, що потрапити до Севастополя сьогодні називається складно, російські депутати, на думку спостерігачів, вдалися до свого роду хитрощі. Вони записалися відвідуваннями господар-

сько-готельного відділу господарсько-фінансового управління ВР РФ до будинку відпочинку ВР РФ «Айвазовське», розташованому в районі м. Алушти. Зайти без усяких перешкод мешканцям ЧФ було перевезено з Севастополя. Народні депутати РФ Євген Пудовкін, Едуард Вереников і Іван Ринаєв взяли участь у зборах офіцерів — командирів з'єднань кораблів, частин і підрозділів ЧФ.

(Закінчення на 4-й стор.)

Звіаду Гамсахурдія не вдалося звернутися до народу

Днями у вечірній передачі першого каналу телекомпанії «Останіко», якій транслюється у Грузії, вклинилася звіадині. Вони намагалися зачитати текст звернення З. Гамсахурдіа до народу. Цю трансляцію було заглушено з Тбіліської телевежі. Як зазначила Інформаційно-розвідувальна служба Грузії, піратське вклучення було організоване з Севастопольської ретрансляційної вежі (місто Севастополь, Західна Грузія). Компетентні органи республіки володіють інформацією, що такі піратські акції звіадині проводили не раз, навізуючи свої погляди телеглядачам Абхазії.

ТРАНСПОРТ — АРТЕРІЯ ЖИТТЯ. ДЕРЖАВА МУСИТЬ ЙОЇ ЗАХИСТИТИ

Філософська аксіома: життя — це рух. Окре, як це було внаслідок країни, вона це стоїть на ногах, коли діють транспортні системи. І тільки їхня повна зупинка може призвести до паралізу держави.

Ні, сьогоднішній стан здоров'я транспорту, слава Богу, ще не такий загрозливий. Але держава повинна йти на хвилі, не забувати про кожну, часом ліквативну відліт чи нічний наліт, і вважати його нині, на жаль, зусиллям.

Не говоримо про забезпечення галузі паливом, проблему настільки відома і олюбова, про неї стількі ж хочеться, що повторювати не варто. Підкреслимо тільки те, що браку палива немає, а недостатнього крену в пасажирських перевезеннях: як і вантажних парализована авіація, і люди кидаються на залізницю. Нормально працюють літаки тільки на міжнародних лініях. Різко зменшилися обсяги міжнародного авіаперевезення, зокрема на внутрішніх лініях, замірили навіть вантажні перевезення, які завжди були однією з надійних самі на водних маршрутах.

Зрозуміло, залізнична не була готовою одразу прийняти на себе той величезний навантаження, який сьогодні хлинув залізницю. Невже в нас така ніякості вагонів, локомотивів, електровозів, як в воєнний час? Але в умовах війни, зокрема, зникли всі бакалюшки. Зникли навітряні людей, недоволення роботою транспортників. Недовдоволення і, але ж неможливо, що справедливо обурюється, довели, що транспорт — це єдиний народногосподарський комплекс, який сьогодні в одне ціле з усім його ядром і підкорінням. Порушення діяльності одного титану за собою цілий низку проблем іншого. І це відбувається від того людини, коли скажу, що одній раптовий вибух цін на енергоносії найгірше і найбільше ударив нас, транспортників. Ми завжди в кризі, де гірше, але всі-таки переживаємо цілий витрати, в тому числі і хлібного врожаю. І ми будемо обізнані, яких неможливих зусиль коштує нам, щоб хліб такий надійшов в державні засівки. Це, так би мовити, передне

слово. Ще раз наголосую, що держава життєво повинна дати транспорт. Але як саме вона може підтримати одні з найбільш важливих артерій своєї соціалізації?

Ось дивитись. Ціни на бензин, мастило та інші нафтопродукти зросли у чотири рази тільки за рік. Щоб вжити, громадський організація, зрозуміло, треба підвищити ціни на всі свої товари, як мінімум, у такий же пропорцій. Ми не поспішали це робити. Ціни на пасажирські квитки, на авіаційні перевезення хоч і зростають, але не так помітно. Бо транспортники розуміють, що різними способами люди не витягнуть, і це зупинити будь-який рух у країні. Однак згинути ціни на різні здорові галузі, ми все ж хотіли, щоб потрапили в «ножницю» і загнали, як казали, селі в глухий куток. І нас ліхвінники, за винятком роботи ми не можемо купити навіть паливо і тому все ще звертаємося за допомогою до уряду.

В принципі, це являється нормальне, в усіх країнах світу транспорт, особливо міжнародний, завжди субсидується і об'єктивно потребує державної підтримки. Є і в нас такі дотати, але вони часткові. Отож потрібні відправити систему нормальну, стабільну, об'єктивну і, головне, своєчасної допомоги, яка надавалася б тільки за високими робітниками, завіз грошей ми не просимо.

Однак склалося так, що дотати нам дають тільки за значення навару замість того, що фінансувати нас, як це потрібно на його початку. З порівняння базиса, звісно, на роботу не пойдеш. Але тоді, щоб не втратити, ми змушені брати кредит з високими процентними ставками. В результаті всі платять на нашу роботу але не на покриття реальних затрат на виробництво, а на погашення процентних ставок. Це постійне балансування уже називається економією.

Ми не рва розселили Мініфин вирішити цю проблему так, як це підлягає здоровий розум, однак все котиться по старому.

Подібні розсудки з нами мають чи й тут небезпечно, що коли транспортні перевезення не покладають ви-

Точка зору

Однак, повторюю ще раз: транспорт — то атрибут державності і держави, уряд повинен поставити до сьогоднішніх транспортних проблем яскравіше.

Державо розуміє, що ми нині перебуваємо в тісній ситуації, коли транспорт треба оновлювати, бо вже давно ми не маємо ніяких і не маємо ніяких нових транспортних засобів за світовими цінами ми не спроможні, нам треба йти шляхом формування власних національних програм, скажімо, випустити свої пасажирські вагони. У нас є можливість, щоб за два роки ми мали свій, не гірший зарубіжний, вагон.

Україна випускає елементи, у неї прекрасна судобудівельна промисловість, але бракує прайор, скажімо, на Сході і Заході, і ми повинні звернутися до виготовлення власних літаків, вертолітів, надводних танкерів. Наша держава, поряд із зарубіжними замовниками, повинна стати солідним партнером судобудівельним підприємствам. Цим слугуватиме державне замовлення, відповідне фінансування. Бракуючи по нашій державі засоби достатньо досконалі, замовлення на них підтримують б технічних рішень вітчизняних конструкторів, а виробничої промисловості, а продукція функціонувала б для цих же галузей народного господарства і населення.

Нині перед нами постає ще одна велика проблема — невідповідність чисельності працівників обсягам перевезень. Тільки на залізницях ці обсяги вваляти втричі, а люди працюють втричі менше. Це просто так не виникне на вулицю. Оплата їхньої праці єдине ядро рентабельності, не дає нам заспокоїти державний платіж. Ажде загубити цю одну галузь транспорту було б невиявленою промисловою, бо внаслідок її континуально б фантастично зросло. Тому ми всіма силами прагнемо зберегти наших спеціалістів, тимчасово використовувати їх на будь-яких, навіть підсобних, роботах.

Не хочу, щоб мене зрозуміли так: аелюючи до цих неможливих труднощів, ми сидимо, склавши руки. Транспортники не приймають будувати житло, причому не зменшують темпів, а, навпаки, напрошують їх, аелюючи причали, вокзали, порти, шу-

кають техніку, запчастини до них.

Однак, повторюю ще раз: транспорт — то атрибут державності і держави, уряд повинен поставити до сьогоднішніх транспортних проблем яскравіше.

Державо розуміє, що ми нині перебуваємо в тісній ситуації, коли транспорт треба оновлювати, бо вже давно ми не маємо ніяких і не маємо ніяких нових транспортних засобів за світовими цінами ми не спроможні, нам треба йти шляхом формування власних національних програм, скажімо, випустити свої пасажирські вагони. У нас є можливість, щоб за два роки ми мали свій, не гірший зарубіжний, вагон.

Україна випускає елементи, у неї прекрасна судобудівельна промисловість, але бракує прайор, скажімо, на Сході і Заході, і ми повинні звернутися до виготовлення власних літаків, вертолітів, надводних танкерів. Наша держава, поряд із зарубіжними замовниками, повинна стати солідним партнером судобудівельним підприємствам. Цим слугуватиме державне замовлення, відповідне фінансування. Бракуючи по нашій державі засоби достатньо досконалі, замовлення на них підтримують б технічних рішень вітчизняних конструкторів, а виробничої промисловості, а продукція функціонувала б для цих же галузей народного господарства і населення.

Настала пора, щоб держава сформувала і транспортне право, і законні засади, щоб поступово готувати кадри для перспективного напрямку роботи. Наприклад, сьогодні на порозі новий для нас напрям — ліцензування транспортних перевезень. Для цього потрібні висококваліфіковані спеціалісти. Як встановити, виходить з інтересів держави і кожного громадянина, діляти в нових для себе умовах, забезпечувати і ті роботи, і ми будемо всебічно їх підтримувати.

Нам треба не мало зробити, щоб поступово увійти до світових організацій. Самоолюдна до добра не приведе. Тим більше, що транспортні системи за своїм природним об'єктивним між собою. Для цього

потрібно знову ж таки гроші, закордонні представництва, підготовлені спеціалісти.

Це — вимоги державних підприємств, і я переконаний, що треба формувати так, як ми почали. А звідси ми за визначення класичних форм організації транспорту у періодів країн світу. Наш підхід до формування транспортної системи зустрів повне розуміння як у західних, так і в країнах Схід. Там вважають, що ми пішли вірним шляхом, і навіть прагнуть у чомусь копіювати нас, вичити наш досвід.

Використовують набуток західних країн — Франції, Німеччини та інших, формують свої структури, наприклад, департаменти — як це зроблено в Одесі. Виділили в окремий напрям і починаємо працювати над задоволенням потребам повітряного флоту.

Були в нас, наприклад, обидві сторони, і тепер хочемо, щоб, як у усьому світі, авіації ділять самостійно — зі своїми доходами, видатками, контингентом, аеропортами, які, в свою чергу, обслуговують різні авіакомпанії, бо вгода там більша, чим більше обслуговується авіаційних пасажирів, тим більше витрати, забезпечується технічний догляд. Те ж саме і з автомобільним транспортом, який, одержуючи від нас доходи, діє самостійно в умовах — аж до пошуку своїх партнерів і клієнтів.

Це нові елементи наших відносин, які ми закладаємо в майбутній ринковий механізм.

Державність покладе навіть у тому, що транспорт, не потрібно, залишається державним, а в багатьох інших випадках приватизується, вкочуючи.

Стоїмо на тому, що коли є зайві літаки, то їх треба продати, приватизувати. Ми уже можемо ринками успішного функціонування нових приватних компаній. Такі утворення демонструють візир обслуговування, ефективності і ті роботи, і ми будемо всебічно їх підтримувати.

Транспортники кінні — в інтенсивних пошуках. Галузь, що вони уляються в чітку, загаломіжну систему життєвості України.

Орест КІНІШУШ, міністр транспорту України.

Уряд приймає

Проект програми уряду України на вересень—грудень 1993 року і на 1994 рік розглядає засідання Кабінету Міністрів, яке відбулося 25 серпня у Києві. Документ представив віце-прем'єр-міністр Віктор Пинзеник.

Він відзначив, що ситуація в Україні набуває критичного характеру, тому потрібні особливі зусилля на засіданні Кабінету Міністрів. Перед зачаттям поступове урізання кредитної емісії, активізація інвестицій, перебудова економіки, поглиблений, строгий контроль за експор-

програму дій

тно-імпортирним операціями. Ці заходи, сказав віце-прем'єр-міністр, можуть викликати соціальні конфлікти. Але в уряді нічого виходу немає, якщо ми хочемо стабілізувати ситуацію в економіці.

Під час обговорення було висловлено ряд пропозицій і зауважень, які члени робочої групи виконують при доповіді на наступній програмі. Найближчим часом документ планується внести на розгляд Верховної Ради України.

Кабінет Міністрів схвалив пропозиції щодо розроблення документами законодавчих актів та постанов Кабінету Міністрів.

Вів засідання Прем'єр-міністр України Леонід Кучма, (Українець)

Коли запровадяться обмеження

З метою оперативного вирішення питань організації перевезень вантажів, внаслідок труднощів їхньої перевезення на залізничних перевантажувачах в порт Кабінет Міністрів України установа, що тимчасове обмеження члн заборона навантаження окремих видів вантажів для перевезення їх у певному напрямку може запровадити, якщо у разі стихійного лиха, аварії та катастроф, що призвело до перерви у русі поїздів, а також оголошення карантину, нагородження вагонів із вантажами не стан. чий і в портах понад устоновлені норми через невос-

часне навантаження, відсутність вагонів, непридатних вантажів закордонними залізницями.

Тимчасове обмеження члн заборони навантаження окремих видів вантажів запровадяться після отримання згоди звернення керівника Української терміном до 6 діб — міністром транспорту або його першим заступником, від 6 до 10 діб — міністром транспорту або його першим заступником з повідомленням Кабінету Міністрів України, понад 10 діб — міністром транспорту або його першим заступником з попереднім узгодженням з Кабінетом Міністрів України.

У всіх випадках тимчасового обмеження члн заборони навантаження вантажів рішення Міністерства транспорту негайно доводиться до всіх станцій, підприємств і організацій (в тому числі закордонних), що мають відношення до відправлення зазначених вантажів та їх перевезення, у встановленому ним порядку.

Прес-служба Кабінету Міністрів України

Укрформ.

27 серпня 1993 року, № 161 (661)

ЕМІГРАЦІЯ У ВІЧНІСТЬ

Галина
РОМАНЦОВА.

На знімках: роботи Ольги Федорук «Пам'яті» та «Пісня про дочасне світло»; у залі виставки.

Фот. Олександр КЛИМЕНКА

Для казкаря —
премія

Юрій КОВАЛЬСЬКИЙ,
заступник головного
редактора журналу
«Радуга»

НАШ ЗЕМЛЯК ДМИТРО ДОНЦОВ

Ювілеї

Олександр
МИХАЙЛЮТА.

Запоріжжя.

НА ЗАХІДНОМУ ФРОНТІ Є ПЕРЕМІНИ

З нагоди свята ми зверну-
лися до Головної комісії Радн
ветеранів України з міжна-

— В Україні налічується більше містечкості, а в Києві тридцять п'ять учасників Словачького національного повстання. Коли у червні 1944 року на території Словаччини стихійно почали виникати партизанські загони, було вирішено підірвати їх двадцятьма ініціативними групами, сформованими зі словачьких, українських, російських військових спеціалістів. Вже в середині вересня на території Словаччини діяло більше 20 партизанських загонів, 6 партизанських батал. надічувався

Натали
ФІЛІЧУК.

**Допоможіть
видати
Грушевського**

Банківський рахунок фонду:
70161140/700242 а Укрбанку «Відродження», МФО 300421.

**Цей «Арарат»
нам не друг
і не брат**

Іван КАЛНИНЧЕНКО.

Херсон.

Щось новеньке

Электронный сторож

Василь БАБУХ.

Телефони у Хмельницькому:
(03822) 3-02-54; 3-01-64; 3-04-24.

Про додаткові заходи щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи

27 серпня 1993 року. № 161 (661)

Постанова Кабінету міністрів України

від 12 серпня 1993 р.

№ 635

Київ

ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ПІДПРИЄМСТВ, ПРИВАТИЗАЦІЮ МАЙНА ЯКИХ, ЩО ПЕРЕБУВАЄ У ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНІЙ ВЛАСНОСТІ, ДОЦІЛЬНО ЗДІЙСНИТИ ІЗ ЗАЛУЧЕННЯМ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Кабінет міністрів України постановляє:

1. Затвердити перелік підприємств, приватизацію майна яких, що перебуває у загальнодержавній власності, доцільно здійснити із залученням іноземних інвестицій, згідно з додатком.

2. Фондові державного майна до 30 серпня 1993 р. прийняти рішення про приватизацію зазначених підприємств.

Залучення іноземних інвестицій здійснити на конкурсній основі, на праві, шляхом продажу пакетів акцій відкритих акціонерних товариств.

3. Міністерствам і відомствам, Раді Міністрів, публіки Крип, обласним, Київській та Севастопольській міським державним адміністраціям підготувати і подати до 1 жовтня 1993 р. Міністерству економіки пропозиції щодо переліку об'єктів, приватизацію майна яких, що перебуває у загальнодержавній власності, доцільно здійснити із залученням у 1994 році іноземних інвестицій, за формою, ліквітацією розпорядженням Кабінету міністрів України від 15 грудня 1992 р. № 825.

Міністерству економіки, фонду державного майна разом з Міністерством фінансів, Міністерством статистики і Антимонопольним комітетом узагальнити зазначені пропозиції та подати до 1 грудня 1993 р. Кабінету міністрів України проект відповідного рішення.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧАМА.

Перший заступник міністра Кабінету міністрів України В. НЕСМІХ.

Додаток до постанови Кабінету міністрів України від 15 грудня 1992 р. № 825.

Міністерству економіки, фонду державного майна разом з Міністерством фінансів, Міністерством статистики і Антимонопольним комітетом узагальнити зазначені пропозиції та подати до 1 грудня 1993 р. Кабінету міністрів України проект відповідного рішення.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧАМА.

Перший заступник міністра Кабінету міністрів України В. НЕСМІХ.

Додаток до постанови Кабінету міністрів України від 15 грудня 1992 р. № 825.

Міністерству економіки, фонду державного майна разом з Міністерством фінансів, Міністерством статистики і Антимонопольним комітетом узагальнити зазначені пропозиції та подати до 1 грудня 1993 р. Кабінету міністрів України проект відповідного рішення.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧАМА.

Перший заступник міністра Кабінету міністрів України В. НЕСМІХ.

Додаток до постанови Кабінету міністрів України від 15 грудня 1992 р. № 825.

Міністерству економіки, фонду державного майна разом з Міністерством фінансів, Міністерством статистики і Антимонопольним комітетом узагальнити зазначені пропозиції та подати до 1 грудня 1993 р. Кабінету міністрів України проект відповідного рішення.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧАМА.

Перший заступник міністра Кабінету міністрів України В. НЕСМІХ.

Додаток до постанови Кабінету міністрів України від 15 грудня 1992 р. № 825.

Міністерству економіки, фонду державного майна разом з Міністерством фінансів, Міністерством статистики і Антимонопольним комітетом узагальнити зазначені пропозиції та подати до 1 грудня 1993 р. Кабінету міністрів України проект відповідного рішення.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧАМА.

Перший заступник міністра Кабінету міністрів України В. НЕСМІХ.

Додаток до постанови Кабінету міністрів України від 15 грудня 1992 р. № 825.

Міністерству економіки, фонду державного майна разом з Міністерством фінансів, Міністерством статистики і Антимонопольним комітетом узагальнити зазначені пропозиції та подати до 1 грудня 1993 р. Кабінету міністрів України проект відповідного рішення.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧАМА.

Перший заступник міністра Кабінету міністрів України В. НЕСМІХ.

Додаток до постанови Кабінету міністрів України від 15 грудня 1992 р. № 825.

Міністерству економіки, фонду державного майна разом з Міністерством фінансів, Міністерством статистики і Антимонопольним комітетом узагальнити зазначені пропозиції та подати до 1 грудня 1993 р. Кабінету міністрів України проект відповідного рішення.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧАМА.

Перший заступник міністра Кабінету міністрів України В. НЕСМІХ.

во «Загрос», с. Загайнів. Колосийський район

Київська область

Бородянский екскаваторний завод

Завод «Електрообутрилад», м. Васильків

Завод газового обладнання «Чайка», м. Фастів

Завод абразивних шліфшайб, м. Біла Церква

Дослідно-експериментальний механічний завод, м. Васильків

Бучанський склозавод

Кировоградська область

Завод радіодеталей, м. Кировоград

Луганська область

Луганський завод великопанельного домобудування

Завод будівельних матеріалів «Луганськжитлобуд»

Северодонецьке виробниче об'єднання «Азот»

Львівська область

Керемічний завод, м. Львів

Цементно-гірничий комбінат, м. Миколаїв

Одеська область

Одеське орендне виробничо-торгівельне об'єднання «Зонт»

Одеське вузтвенте об'єднання

Одеський припортовий завод

Полтавська область

Полтавський електромеханічний завод «Електромотор»

Центральне державне підприємство «Техно-торгівельний центр «Електроніка» при ВО «Лтава», м. Полтава

Сумська область

Завод «Електрон» ВО «Електрон», м. Суми

Науково-дослідний інститут електронної мікрокопії ВО «Електрон», м. Суми

Лебединський завод технічного обладнання

Тернопільська область

Завод «Сатурн», м. Тернопіль

Надвірнянське товариство «Надвірнянська Лада», м. Тернопіль

Завод «СІТО» ВО «Тернопільський комбайновий завод», м. Тернопіль

Харківська область

Деревоброїльний комбінат об'єднання «Харківзабудова» НВО «Будіндустрія», м. Харків

Харківський завод «Автозапчастина»

Херсонська область

Генічеський машинобудівний завод

Хмельницька область

Славутський завод силікатних стінових матеріалів

Славутський завод руберойдний завод

Черкаська область

Черкаське виробниче об'єднання «Азот»

Чернівецька область

Орендне підприємство ВО «Чернівецький машинобудівний завод», м. Чернівці

м. Київ

Орендне підприємство «Завод «Сатурн»

Орендне підприємство «Дослідно-експериментальний завод штампа і прес-форм»

Орендне підприємство «Поліграфіст»

Фабрика «Старт» (орендне підприємство)

Завод «Імпульс»

Перший асистент міністра Кабінету міністрів України В. НЕСМІХ.

раз він на два чи більше тижнів працює в Раді, держадміністрації. Чи так само, як і інші депутати, виступають міністри з промовами, написанням їх починаються, «як-так відповідати на запитання». Про засоби в тій спосіб, щоб знати, що і в який спосіб виступити. Так, приїждять до Києва трохи розслабитися, погуляти, щось почитати. Зовсім як за «старих добрих часів», коли збиралися сенатори райкомів до Києва пару тижнів будувати пожитки, а насправді горілки пити. На студентів держуніверситету, зокрема, до Інституту міжнародних відносин, які заманяють капіталізм, це відносно справа відповідей вразження.

Питається: на якого греця потрібен той Інститут? Щоб бюджетні кошти продавати? Чи не має збирати люди по регіонах, де є сильні проблеми, сильні печалі, питання, де можна дізнатися про процес навчання обмінятися досвідом, налагодити кооперацію, взаєморозуміння? Того інтенсивно і з користю вимоги до навчального процесу, і наша надія завтра на тих фахівців, яких готують у стінах цього та інших подібних закладів.

Можливо, краще про це подумати в Кабінеті міністрів, а не про те, як ділити кімнати?

Київський держуніверситет останнім роками справді стає великим інтелектуальним центром, тут значно зростає вимоги до навчального процесу, і наша надія завтра на тих фахівців, яких готують у стінах цього та інших подібних закладів.

Перепитована практичних нафтехотів побачила. Але — сумно, а стара нація за формою, і здійснення вона має не за рік, хоча поручення у нас для студентів. Бо тут, далі тільки й будемо допереканава людей, здатних готувати розпорядження на зразок вищезгаданого.

Сергій ПЕТРЕНКО

ПЕРЕЛІК ПІДПРИЄМСТВ, ПРИВАТИЗАЦІЮ МАЙНА ЯКИХ, ЩО ПЕРЕБУВАЄ У ЗАГАЛЬНОДЕРЖАВНІЙ ВЛАСНОСТІ, ДОЦІЛЬНО ЗДІЙСНИТИ ІЗ ЗАЛУЧЕННЯМ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Волинська область

Луцький автомобільний завод

Завод апаратури зв'язку «Зірка», м. Луцьк

Дніпропетровська область

ВО «Азот», м. Дніпропетровськ

Криворізький металургійний комбінат «Криворізький»

Орендне об'єднання «Діпроважмаш», м. Дніпропетровськ

Криворізький цементно-гірничий комбінат концеру «Цемент»

Павлоградський завод хімічного машинобудування

Донецька область

Хімічний завод, м. Константинополь

Слов'янський завод важкого машинобудування

Горлівське виробниче об'єднання «Старол»

Донецький металургійний завод

Житомирська область

Завод «Автозапчастина», м. Житомир

Дослідно-експериментальний завод дослідно-виробничого об'єднання «Верста»

Хімічний завод «Електроніка» ВО «Електроніка»

Закарпатська область

Деревоброїльне підприємство, смт Перечин

Запорізька область

Запорізький металургійний комбінат «Запорізький»

Івано-Франківська область

Технологічне підприємство

У БУДИНКУ колишньої славної вищої партійної школи у Києві, де вчилися весті народ у світлі майбутнього району та обласного масштабу, давно вже розташувалися два Інститути Київського університету міжнародних відносин та журналістики. А оскільки тут є й актові зали та інші приміщення, і гуртожиток поруч, то ведеться тут студентами і викладачами. Є умови і для навчання, і для проведення конференцій. Зокрема, Інститут міжнародних відносин уже показав свою здатність інтенсивно надавати можливість. Конференції, семінари, які проводяться в його стінах з участю відомих науковців Європи і світу, чимало допомагають у розширенні позицій України з різних питань, вхожденню нашої держави в світові співтовариство. Посли іноземних держав, дипломати, політики, вчені — часті гості цих приміщень. На відкритий рівень виходять у нових умовах і Інститут журналістики. Загалом все це підвищує роль Київського державного університету як національного та інтелектуального центру.

Президент України Леонід Кравчук свого часу зустрівся з викладачами і студентами Інституту міжнародних відносин і пообіцяв, що ніхто не зазіхатиме на умови, які ми надаємо, що вони — господарі навчальних приміщень і гуртожитку. І це був не просто жест, а розуміння тієї ролі, яку має відігравати саме столичний університет, якщо ми хочемо мати інтелектуальний київ. Чи відігравали там «бурса» для натаскування різного роду висуванців скінчився...

Але, як відомо, мертвий часенно чаша жаюча і ось 3 червня іншого року народилося розпорядження Кабінету міністрів України № 374-р, підписане прем'єром. І в ньому сказано: «З метою створення належних умов для підвищення кваліфікації працівників адміністрації Президента, апарату Верховної Ради України, Кабінету міністрів України, міністерств і відомств, місцевих державних адміністрацій і органів самоуправління, на частину змін розпорядження Кабінету міністрів від 27 листопада 1991 р. № 360:

1. Розмістити в приміщеннях ліквідованого Київського інституту політології і соціального управління Центр підвищення кваліфікації працівників Інституту державного управління і самоуправління при Кабінеті міністрів України.

У зв'язку з цим передати Інституту в управління приміщення по вул. Мельникова, 36/1 (робочі кімнати 223, 224, 225, 226, 227)».

Далі йде сформульований перелік ще більш десятка приміщень, залів, аудиторій, а також холів, коридорів і т. ін., які мають бути «у спільному користуванні з Київським державним університетом».

Цю ж Інституту держуправління і самоуправління передается і недовбудований гуртожиток по вул. Мельникова, 36, а студентам Київського університету гуртожиток по вул. Баргоульський, 2.

Повдну гідке розпорядження. Такий перелік кімнат, що має той документ готувався на підпис не пре-

Кімнату — сюди, кімнату — туди,

або Як апарат Кабінету міністрів «підставляв» і прем'єра, і Президента, і Верховну Раду, готуючи розпорядження районного рівня

м'єров, а головні райради чи керівники районної адміністрації. До того ж, готувався недовбудований, бо нічого не сумішся від студентів держуніверситету забрали хоч і недобудований, але зручний, розташований поруч з навчальним корпусом гуртожиток, а майже всі передано приміщення по Баргоульський, 2 належать... управлінню справами Верховної Ради України.

Отут і міркуй: чи ті апарати Кабінету міністрів, що готували розпорядження, просто недолугі чи мали певний умисел. Бо ж Президент України пообіцяв, намістив студентам і викладачам Київського держуніверситету, що вся кошта ВІШ належить їм. А тут раптом кімнати за кімнатою забирають. Та ще й під виглядом підвищення про навчання працівників адміністрації Президента. То що скажуть студенти Президентів на початку вересня? Неважко здогадатися. А разом з тим і Верховній Раді у зв'язку з гуртожитком. Кому на руні це збурення? Хто хоче «підставити» в тій простенький спосіб Президента і ВР?

Про Інститут державного управління і самоуправління, що про нього так негарно підкується Кабінет міністрів, слід сказати окремо. Зок-

КИДАЮТЬ ФАБРИКИ І ЗАВОДИ...

Сьогодні в багатьох шахтарських містах Донецької спостерігається відтік робочої сили з «неуглиняних» підприємств. Причина являється рішення, прийняті на користь принципів після нещодавнього страйку, практично не торкнулися трудящих інших галузей індустріального краю. Велика різниця у платі спонукає робочих підприємств фабрик і заводів кидати свої зручні робочі місця і йти працювати на вугільні підприємства. Де середньомісячна зарплата перевищує 300 тисяч карбованців. Тож, як стверджує дійсність, попри власні запевнення, шахтарі все ж «потягли кошу на себе». І не дуже віряться в уже післястрайковий виправдання одного із лідерів шахтарського руху на Донецькій Михайла Крилова на аразок: «Шахтарі інших подачок для себе не просили. В інших вигодах не було 400-тисячної зарплати, ні пільгового прибуткового податку пільженників, ні «тормозовних» як, до речі, немає і самих цих галузевих економічних вигод... Прислусять, це також було задумано з метою зцілювати нас з трудящими інших галузей, населенням... Ми ж, поговорю, нічого для себе не просили». Хай і не просили, але і не відповіли, коли дали. Чи то не усвідомлюючи, яку напругу це може викликати у суспільстві в економіці?

Відкидає підприємства наприлюдні роботи, професіоналі свій справ. За «довгим карбованцем» йдуть на шахту. А ті, що все ж залиша-

ються на рідному підприємстві, тиньком-тиньком «продовжують шукати оплачувану роботу».

Як відомо, зараз «неуглиняні підприємства» є основними «родувальниками» бюджету шахтарських міст. Аде шахти податки не сплачують, і багато підприємств і заводів сьогодні-завтра можуть опинитися на межі зупинки. В такій критичній ситуації опинилися в Торезі, наприклад, завод твердих сплавів, філіал заводу імені Малишева та інші. До чого все це може призвести, переплатити неважко, але страшно до збідніння міст, згорання асфальтових програм, до ворожнечі між окремими верствами населення, нерідко — за професійною ознакою.

Як діяти за таких обставин? Понинішній перехід робочої сили на вугільні підприємства області ніхто не може заборонити. Від уряду допомоги чекати сьогодні не варто. Про страйки «неуглиняні» не може бути й мови.

Всі ці питання прагнуть вирішити на нарадах керівників неуглиняних підприємств, що відбуваються в деяких містах Донецьчини. Поки що залишається шукати самим шляхи виходу із кризи, яка стала наслідком нещодавніх шахтарських страйків. Хто допоможе колективам фабрик і заводів? Можливо, ті ж гірники?..

Юрій ДОЩЕНКО,
Донецька область.

«КЛЕПАЮТЬ» ДВИГНИ

Проблем з платіжками до Респі у АвтоЗАЗу немає. Об'єднанні між у суцільній державі своїм порозумінням різних. «Вулиця мисли» і йшовому — заповідні автомобілібудівники не дити зайняти місце на російському ринку, щоб заробити там достатній мінімум рубльової мисли. А будуть рублі, не буде проблем із ступінцями з Респі. До речі, певний інженер-структурний перебудову анонімних держав зробив і Мелітопольський моторний завод, який ходить до об'єднанні АвтоЗАЗ, у чехів нікому новуван наш фотокореспондент. Коли два роки тому 75 відсотків поставок на завод йшло до Респі, то нині ці цифри зменшилися до 45.

А якщо знову понизяться до платіжків, то бини дуже активно вживають ні сиді виробництва моторобудівників. У між країні сфери гроші з району на район йдуть чи не місяці! При наш розгалужені можна говорити ні попри знегодні мейтлономі «еклектичні» двигуни для «Зеніткорів», «Тіарів», «Волініном». Саме «еклектичні», адже за такого поставання монументальних двигунів доводиться «еклектичні», ні не складати.

Фото Олександра КІМЕНКА.

Три шляхи виходу з нашої економічної кризи

Аналіз ситуації, що склалася, з позиції науки про розвиток суспільства наочно показує, що ми маємо сьогодні три можливих варіанти виходу з нашої економічної кризи. Причому всі ці три варіанти кардинально відрізняються один від одного і, звичайно, мають своїх захисників та послідовників. І якщо твердо стояти на наукових позиціях, то вірним серед цих трьох варіантів буде той, який сплінає із закономірним шляхом подальшого розвитку нашого суспільства, тобто того шляху, що його аналізують об'єктивні, незалежні від нас закони.

Отже, три шляхи виходу з нашої кризи.

Перший — це явніший економічний реформ, метою яких є теревенення нашої економіки на рейні приватної власності та вільного підприємництва. Тобто побудова капіталізму, називати який а нашої офіційній пропаганді ми чомусь соромимося.

Другий — це спроби повернення до нашого так званого соціалізму з низькою продуктивністю праці порівняно з сучасними вимогами і, отже, з неефективним виробництвом.

Третій — це шлях, що починається безпосередньо з вирішення основної причини цієї кризи, з основного протиріччя нашої кризи, в саме — безпосередньо з ліквідації неефективності виробництва і різкого підвищення продуктивності праці. Отже саме цей шлях є для нас найвищим і надзвичайним, бо він сплінає з подальшим закономірним розвитком наших виробничих відносин. Плясе до всього він вимагає не замін наших виробничих відносин, а всього лише необхідних коректив до них, які вже давно для цього об'єктивно азріли.

Загальна характеристика двох перших варіантів показує, що вони, порівняно з третім, пропонують ввести нашу економіку з кризи шляхом повернення до історії назд. Тобто вони пропонують виходити з кризи шляхом повернення нашого суспільства назад до одного з етапів нашої історії. А саме до септень 1991 року, в іншому — за жовтень 1917 року. Все це за своєю формою не принаймні віді з нашої кризи, а скоріш нагадує довгий обхідний маневр.

І особливо невдалим у цьому плані є шлях нинішніх реформ. Як відомо, вони зможуть подолати на нашу потужність лише ролі, коли повністю буде зруйновано нашу економічну основу і наші спільні бачити і нашої будови на основі приватної власності. І наслідок цього наше суспільство буде розколате на два антагоністичні табори. Вільше того, сама доля цих реформ знаходити

ся ще не в наших руках. Виявляється, що ці тан звані реформи не можна втілити в життя без постійної долларової інфляції. А доллар перебуває не в наших руках. Отже і ці інфляції залежатимуть від основного відступлення нашої служимості. І це закономірно, бо така вже природа капіталізму. Аде сім провідних капіталістичних держав не відчують потреби у восьмій. Для них метою є скоріш зменшення цієї сімки, ніж її збільшення.

Точка зору

Отже, третій варіант виходу з нашої економічної кризи і необхідна, ні мій погляд, для цього змін а наших виробничих відносин.

Як відомо, виробничі відносини формуються при взаємодії двох компонентів. З одного боку, форми власності та засоби виробництва, з іншого — форми організації самого виробництва, або, іншими словами, форми порядку послання праці з певними елементами виробничих відносин. При цьому, якщо ці два компоненти відповідають один одному за своєю суттю, го досягається висока продуктивність праці. Коли ж вони протиріччя одне одному, виникає зрештою глибока кризова ситуація, бо протиріччя це а самому базисі суспільства. В нашому випадку яким чином це протиріччя, яке є основною причиною кризи. Тобто відрізняються, між іншим, власність на засоби виробництва та старою формою організації виробництва, що дісталася нам у спадок від самого капіталізму.

За капіталізмом приватні засоби виробництва послані а правцю через продаж робочої сили. Тобто відбулося послання двох приватних власностей: засобів виробництва і робочої сили, і в результаті виникли капіталістичні товарно-грошові виробничі відносини. В цьому разі послання двох компонентів, що відповідають один одному за своєю суттю, і в результаті відбулося зростання продуктивності праці порівняно з попередньою формою господарювання, яка існувала за феодальною суспільно-економічною формою.

Нам а державна власність є вже новою формою власності на засоби виробництва, тобто вона, вже не є приватною формою власності на них. Але при цьому триває об'єднання цих уже неприватних засобів виробництва з правом приватного через продаж робочої сили за заробітну плату. Стає так, що в нашому виробничстві, тобто нові, вже не є своєю суттю компоненти — суспільні засоби виробництва та приватна власність на робочу силу. Вільше того, саме цей протиріччя робочої сили і далі зберігає а нашому

виробництві такий феномен, як відчуження суспільних засобів виробництва від безпосереднього виробника. Що, звичайно, ніяк не сприяє підвищенню свідомого ставлення до засобів виробництва та їхнього використання. Саме наявність цього антагоністичного протиріччя а нашому виробництві не тільки породжує низьку продуктивність праці, а й призвела нас, зрештою, до нинішньої ситуації.

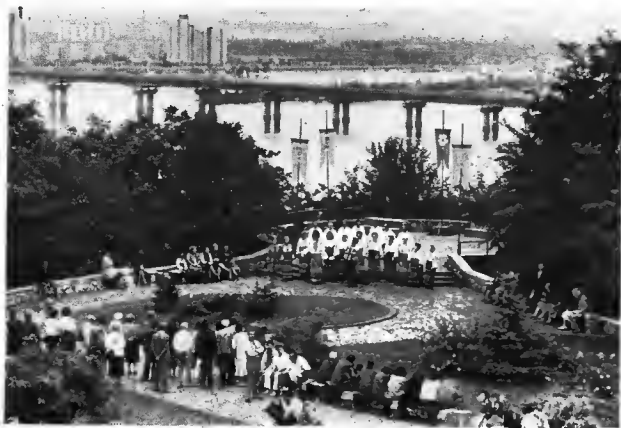
До речі, саме наявність цих двох компонентів, що не відповідають один одному, цих двох полюсів у нашому виробництві, і є базою для спроб вийти з кризи першим двома шляхами. В одному випадку — спробувати наш засоби виробництва не переставляти знову приватні а «підіграти» їх під приватну власність на робочу силу. В іншому випадку — спробувати на деякий час повернутися до так званого соціалізму і потім уже продовжувати завоювати вихід з економічної кризи.

Та, на шасті, у нас є також третій вихід з нашої економічної кризи, суть якого полягає в тому, що нам необхідно лише замінити існуючий старий поривок послання праці з певними елементами виробництва і зробити саме це необхідним тому, що яким характер власності на засоби виробництва і визначає характер виробничих відносин. А наша державна власність історично є історично об'єктивним економічним, що а підтверджується аналізом розвитку суспільства з позиції теорії розвитку. Отже, наша державна власність а даному етапі стороною провідною і визначальною під час формування нових виробничих відносин.

При практичному роз'язанні цієї проблеми виникає певні багатогранність, і це природно. Та при цьому ми витримуємо основний принцип, тобто робоча сила має перетворюватися з приватної власності, з говору на суспільну, щоб відповідала суспільній власності наших засобів виробництва, аби, якимсь чином, заробітна плата нас змінилась з інших відрахуваннями а єдиний фонд, що а становить загальний фонд соціального розвитку колективу та а самого виробництва. Тобто заробітна плата мусить приняти своє існування в будь-яких формах її прояву.

Геннадій БУНТІН,
безробітний.

Від редакції: Напевно те, що запропонував нам автор, може бути здійснене зараз у нас, коли для більшості зберігається старий принцип: вони думають, що платять, ми думаємо, що працюємо. Проте заборонити комусь мріяти про щось «комуністичне» також не можна, тим паче, що багатьом хотілося не продати себе, а працювати на себе. Чи не так?

КОЖНОМУ СВОЄ. А СВОГО— ВСЕ БІЛЬШЕ

Йнє воно не є, але свято і хоч подякувати неможливо, дякувати Богові, ще є що випити за майбутнє процвітання і благоденствє. Буди, мабуть, різні тости: «Щоб наша доля нас не пуралась», «За дай Боже», «За незалежність, щоб не засохла».

А коли бути серйозним, то воно й справді не грїх випити: подумати тільки, нам по-частію зійшлимї мрію, яку лїпї пращури виможкавали нї-ками. І саме ми отримали можливість творити державність на самих початках. І

тільки ми можемо похизуватися, що відзначали першу, і другу, а потім ще й наддату річницю Незалежності.

Та кожен пригадуватиме цього річчє 24 серпня по-своєму: майстер спорту міжнародного класу, чемпіонка світу 1993 року з фігурного катання Оксана Баюл тим, що отримала напередодні свята Поческу відзнаку Президента України. Старенька харків'янка — що відзначала у ці ж дні 50-річчя визволення Харкова від фашистських загарбників, учасники київсь-

кого марафону — здобутими і нездобутими нагородами, львів'яни — урочистостями біля не так уже й давно відкритого пам'ятника Шевченку.

Але хіба не все одно, як хто відзначав цей день і нї-тості вголосував за свято-вим столом? Головне — що це свято у нас є. Нарешті — воно є.

Наталія ФІЛІЩУК

Фото
Володимира ПЕСЛЯКА,
Олександра КЛІМЕНКА,
Гліба ГАРАННІКА.

НАС ВІТАЮТЬ

З нагоди другої річниці проголошення незалежності України на ініціативу Президента Л. Кравчука надішли поздравлення від глав іноземних держав.

Генеральний секретар ООН Б. Галі, виступаючи на пресній конференції, урядів і народів висловив вітання, що відіслали держави — члени ООН, припинили та цілком змінили бачення будівлі заповнюють діяльності ООН в напрямку зміцнення миру, безпеки, досягнення добробуту та справедливості, яких прагнуть народи світу.

Президент республіки Польщі Л. Валеса у привітанні зазначив, що тісні співробітництва Польщі та України є метою не тільки наших народів, але й усієї міжнародної громадськості. Він підкреслює, що на шляху побудови невідделого демократичної держави України може розквітати на симпатії і підтримку Польщі.

Президент Республіки Вірменія Л. Тер-Петросян пише, що світле майбутнє наших народів, їх повнота взаємодії наберуть нового розвитку на шляху подолання і зміцнення співробітництва двох держав.

Голова ВР Республіки Таджикистан Е. Рахмонов разом із поздравленнями висловив думку, що традиційні братерські зв'язки і багаторічний взаємодія співробітництва гість-хазини.

Голова парламенту Грузії — глава держави Ш. Шеварднадзе у привітанні зазначив, що Грузія вірною імаєти себе в числі перших сповідає і союзників України і це закріплено Договором про дружбу, співробітництво і взаємодія. Завдяки цьому на шляху миру податиме надії. Глава держави висловив сподівання, що обидві сторони доклавуть усіх зусиль, щоб зберегти мир і стабільність, зацікавлені всіх намічених планів широкомасштабного співробітництва.

Трагедії

ПРОСІЯКОГО МАТРОСА ПІДЗОРЮЮТЬ У ВІБВІСТІ

Якщо це буде доказано, то Андрій Лапін (ім'я підозрюваного) стане некорисливим за оствіні роки вбиенню з тиз, які перебувають на території Скандинавії.

Минулого тижня екіпаж норвезького вантажного судна підозрює члена команди на кімках миль від Данії. На борту судна Лапін заявив, що на німецькому кораблі «Берберла», де він був за матросом, стався пожежа. Капітанів, який очолював екіпаж, звинувачують у викраденні. Він єдиний, хто залишився живий. При собі врівноважив маб невелику валузу із 60 тисяч чорних кімчків марок.

Того ж дня детекти риболовства судно натрапило на звинуваченого корабель, який дрейфував на хвилях за кімками миль від місця порятунку Лапіна. Було встановлено, що корабель постраждав від вогню. Причому пожежа не була стихією: у трюмах виявили дивляне палення. Судового журналу, як зрештою, і команди, не було. Сподіваємося, детекти матросів, які вбили, не втратять ніяких п'яти різних кімчків марок.

Нині датська поліція підозрює Лапіна у вбивстві членів команди «Берберла». Але він заперечує висунути до нього звинувачення. Лапін тепер стверджує, що не має ніякого стосунку до цієї трагедії, лише тому, що буні того дня добряче нап'яні. Правоохоронні органи звинувачують матросів, що й і крадіжки корабельних вантажів. Не виключено, що саме нагороду після того, як «Берберла» відбуксували до норвезького міста Есберга.

Пер ЄВНЕ.

СЛІД БУТИ ІРАМІТАМИ

Точка зору

На політичній арені світу в держави, навколо яких, одного разу здійснилися, безупинно лиються політичні пристрасті, формуються стереотипи, часто не виправдані у контексті світових умов. Одним з них є Ісламська Республіка Іран.

Ціна надмірної пристрасті до політичних умовностей нам добре відома ще з часів Радянського Союзу. Як показували цього, зразком для нашої молоді держави можуть слугувати країни Заходу, того самого Заходу, який у своїй офіційній політиці має з Іраном досить складні відносини. Доки Сполучені Штати і Великобританія вели з Іраном безкомпромисні пропагандистські дебати, дії з економічно найрозвиненіших країн світу — Японія та Німеччина — дарма часу не гали. Так, Японія надала Ірану позику в 1,5 мільярда доларів. Гроші пішли на будівництво гідроелектростанції «Картун-4».

Водночас навістр ФРН Г. Коль надавав іранському керівництву спеціальне послання, де, зокрема, йдеться про «усуєнення потенційних перешкод на шляху розвитку достосортних відносин і подолання політичного, економічного й культурного співробітництва між двома країнами». До речі, Німеччина посідає одне з перших місць серед торговельних партнерів Ірану.

Важливість іранського ринку в період світового економічного спаду спонукає західні уряди до втручання в їхні політичні суперечки у відносинах з Ісламською Республікою Іран. І те, що на

ичені ще під час візиту до Тегерана Президента України Л. Кравчука. Вони були підвладні й протиску перебування в Ірані вже цього року парламентської делегації на чолі з Головою Верховної Ради України І. Плющем. Тут можна говорити про успіх української дипломатії, яка значно випередила на іранському напрямку суєди по СІД. Сьогодні важливо не втратити цю ініціативу, насамперед у галузі економічній. І саме економічне співробітництво повинно набути роль домінуючої у відносинах між нашими державами.

Така домінація бачиться шляхом направданню і випуску для обсягу торгів. Може, це в першу чергу, тим, що наші держави можуть запропонувати одна одній ті товари, які користуються попитом на наших ринках. Та й ціни влаштовують як українські, так і іранські покупці. До речі, ще за часів Радянського Союзу були налагоджені шляхи обміну такою продукцією, коли ніхто не треба їх наосліпу турбувати.

Скажімо, іранська сторона готова запропонувати нам широкий асортимент продукції та деякі харчові продукти. А щодо постачання іранської нафти в Україну і проведення з цією метою галузі нафтопроводу, то про це вже стільки казано й написано, що не варто повторювати. Нині питання це набуває актуальності через те, що Туреччина готується закрити чорноморські про-

токи для проходу нафтових танкерів. А отже, надії на термінали поблизу Одеси можуть не виправдатися.

У свою чергу Україна експортуватиме до Ірану вироб, що не користуються попитом на пересиченому європейському ринку. Наприклад, нафтовидобувне обладнання, турбіни, генератори та інше устаткування для гідроелектростанцій.

Провідні країни світу не одночасно демонстрували протягом нової історії, що вони хотіли перелунати політику на користь власних економічних потреб. До цього правила приєднуються й інші держави, в такій спосіб засвоєвши соціалістичні досвід світових лідерів.

Ми також в нинішній складній для України ситуації повинні бути прагматичні. Тобто, визначаючи пріоритети зовнішньоекономічних зв'язків, не «молилися» лише на Захід. Ми просто не маємо протиставити другорядної ролі такому важливому для нашої держави регіону, як Середній Схід. Регіон багаторукою економікою і він вкрай потрібний для України також. Регіон, в якому продукція українських підприємств користується попитом. Саме з оглядом на нього може і повинні стати Іран. «Адже з Чорномор'я», писав академік М. Грушевський, через Іран валили й відомого якого стрічало у нас на кожній краді, могли б йти до Афганістану й Індії».

Сергій ДАНІЛЕНКО.

Форуми

НА ТАЄМНИХ СКЛАДАХ

ЗБЕРО НЕМА?

Через пірану після підписання мирної угоди. Саме забори на території іранської зашляхується мільяни 800 осіб, які не останаці. Про це заявили кілька європейських міжурядових і громадських безпеки генералів Умберто Мораро.

Виступаючи на міжнародній конференції в Женеві, представники демократичної в Центральній Америці, що проходить в столиці Коста-Рики, від підкреслили, що військовий формування, які залишилися, не являються активних бойових дії, обмежуються поки що інтенсивним тренуваннями. Вони не мають ніякого зв'язку з військами колишнього керівництва імені Дорабуно Марті (ФНФМВ), копія найбільшої в Сальвадорі повстанської організації. ФНФМВ селва зброю і складах мікрої угоди 1992 року і є зараз однією з політичних партій країни.

За словами генерала, міністерства закордонних справ, який прибув до тизіх районів країни, де свого часу діяв ФНФМВ, і, у відповідності до періодично розповсюджуваних заяв, збирається вести збройну боротьбу проти влади. Міністерство оборони Сальвадору висловлює упевненість у тому, що процес у країні неозброєний.

Напередодні представники ФНФМВ заявили, що зброю, яка залишилася на таємних складах організації з часів повстання, тизіх районів країни, повністю зано і знищено. Президент країни Альфредо Крістіан висловив задоволення у зв'язку з тим, що попередній повстання, позбавив значної частини свого військового потенціалу.

ЕБЕ.

Погляд

ВСЕ БУДЕ КРАСИВЕ НОВЕ

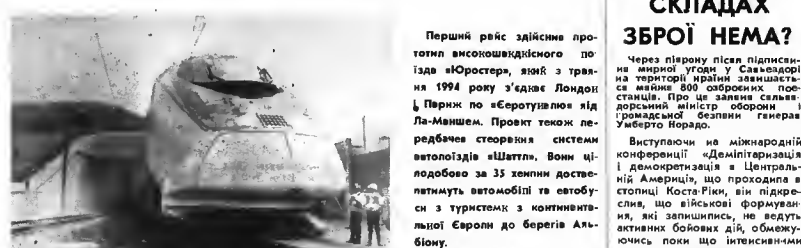

Фото АФП-ІТАР-ТАРС.

Призначення

Забули порадитися з народом?

У засоби масової інформації Литви просилися відомості про те, що найбільш часом послом Литовської Республіки у США може бути призначено 41-річного доктора історичних наук Альфонса Еддітаса.

На прохання Інституту історії Академії наук Литви. Серед наукових інтересів А. Еддітаса — історія незалежної Литви, він є автором кількох книжок на історичні теми, серед яких Литовський період першого Президента Антанаса Сметони. До речі, свого часу ця монографія викликала неабияке невдоволення у секретаря ЦК КПЛ І. Мильніна. Нинішній Президент Литви А. Браузаускас навінавчав країну думки про праці А. Еддітаса, гадаючи, що вони допомагають «пізнати історію такою, якою вона була».

На прохання журналістів прокоментувати призначення нового посла міністр закордонних справ Литви П. Пліс заявив, що ця інформація «просочилася», а представник Президента преси повідомив, що не може коментувати передачування призначення.

и до одержання угоди США, оскільки «згідно з усталеною міжнародною практикою запити про агеама (году) є конфіденційними».

Президент Литви поки що надіслав листа відзначення з посади посла у Вашингтоні. Літвизм, зокрема, ухвалений за часів тимчасовим повіренним. Тим часом А. Браузаускас було вручено петицію протесту народу з 1422 підписами, у якій люди вимагали звільнити Литовський посол Литви у США. Звернення підписи і голосування на підтримку посла, якого замінили, триває.

Сам С. Лозаровітс, як йдеться у засобах масової інформації, має на наступника — А. Еддітаса і схвалив вибір. Він надіслав до Литви листи членам голубувачів, у якому висловив подяку на підтримку. А також закликав припинити голубувачів напередодні візиту до Литви Пана Рімскаго, щоб залобити можливим експесам.

Надія ДОРОНИНА.

Вільюс.

латину й історію Микола Зерет-неоласис, професор, не дає, навчає Павло Філіппов тературній поборті Зерова й ского...», нині пограбовані спляндрований. Але, дума причина відмісних джерей головно. Воля в ішоу — в жості чинників від духовно проблем культури. В іній поготовності приписати до Томи й змисли для церкви третині, міліонна, жост дзівляв дромунтуяні, а для гімній, плацуалів відкрити коледжі, мок не наіпрієли.

Микола ВОЛ
Кіровоградська область.

СУБОТА

4 вересня
ПРОГРАМА УТ

[illegible]

НЕДІЛЯ

5 вересня
ПРОГРАМА УТ

[illegible]

ОДЕСЬКІ «ГАСТРОЛІ» НА ХРЕЩАТИКУ

Київський марафон
лини проводиться вдруге, стає
ласавим і захоплюючим
фрагментом великого саята з
нагоди Дня незалежності Ук-
раїни.

Кубок Незалежності (назва цих змагань) покликали на старті етлетів з Білорусії, Белгії, Великобританії, Німеччини, Нідерландів, Данії, Канади, Литви, Польщі, США, Росії та України. Усього 631 спортсмен. А серед них чимало відомих імен. Скажімо, переможниця зо-андерсепієсного марафону Любов Ключіч із Запоріжжя, призерка Сесульської Олімпіади, євнинця Татіана Джабраїлова, учасник Ігор у Барселоні, одесит Володимир Бурханов. Маршрут проліг алуцином Хрестини та Червоноармійською і ставована 21 кілометр 97,5 метра.

Одрезу зазначу, що одеситів змагань, стадіоні десеп-

моїм гестролі на Хреститику. Спершу успішні відслюгували Володимира Буржасо, який локав часи 1:02,46, підтвердивши автентичний напас. Ще не віддавши нікого після фінішу, Володимир сказав мені: «Дуже радий перемозі». Організовані ці завагання, снаху щиро, на справжньому міжнародному рівні. Успіх у Києві додав мені настиг. Хоча меню аж 31 рік, але збираюся анстелати, як протягом одного олімпійського циклу.

А потім приїхав заміляти
наслідства Тетяна Зуска, тоді
людина відомо на довгий тра-
ска, вже випередила Джибрі-
лоу. В одестик час —
1:10,50, у вінчанник —
1:11,03. Третью на фініші з'я-
вився польська легіонистка
Мержева Хелбін (1:11,59).

Ну, а в чоловічі призери
слідом за Бурхановим стали
вінчанник Петро Серафимов
(1:03,07) і Віктор Христенко
з Білої Церкви, показавши та-
кий само час, як і срібний

Вперше нинішні стали свідками і змагання інвалідів не колеских, які долали таку ж дистанцію, що й марафонці. Тут улевано переміг петербуржець Сергій Окулов. А жінки — Саїлана Трифонова з Кривого Рогу.

Переможці напіамарафону отримали по два тисячі доларів. Не обділеними залиши-

ЯК ГАРТ

[illegible]

Головна несподіванка турніру чеської «Сталі», яка не втрималася, це пропускати жодного наступного туру алідара чеського Францішеку. Лише після цього, наслідки серйозні наміри призвів можна відвідати і подати червоний «Дніпро» Дебютує в дівочій команді в Мукачеві, досить вагомою заявкою на матч.

редактор): О. БІЛИК (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (голов. редактор), А. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕВ (заст. гол. редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДЯК (заст. гол. редактора).

Напівмарафон —

лися й яризери. Було чимало різних яризів і подарунків астеносеєвцям фірмами та організаціями. Більшість з них — вігальні алейтарського учасника напіамарафону — Вірчі. Реконструктори з Миколаєва Г. Г. Чайковського і наймодернішого — шестирічного Д. Власова з Луганська.

По завершенні змагань ініціатор і один з головних організаторів та координаторів відомий у минулому спортсмен і тренер, а тепер президент легкоатлетичного м. Київського Волинського

— Спершу планує участь приблизно п'яти спортсменів. Але інтерес київська напівароформавався таким великим, що вельо прийняти значно більшою на участь. Відзначу велику допомогу надавало керівництво держави. А саме Комісії Верховної Ради у справах молоді та спорту. Анатолій Матеюч очолює оргкомітет напівароформи і майже щодня до фону і

гав а організації злиходу. Її
не йому спасибі. Подякує
нашим генеральним спон
рам — міжнародній ном

Футбол
УЕТАСЯ

Третий — ур: «Хи-
ниале» — 1.1. Го.
Путач (22) — у
го-2 — 1.0. Го:
го-3 — 1.3. Го:
сподаря, Осташов
777) — у гостей,
родоначин) — 4.1.
го-4 — 1.0. Го:
гостей Сахаров
лизулауа ленадлэ
Миньно (74). СИ
Патриоты (86)
СВСТ — 2.1. Го —
у господаря, и
— «Юде Аля По-
л (5) — 5.7. М:
Оселячур (39), з
«Металурги», 71 у
Ала» — 6.1. Гол

команду
Людрия
внправа
Хошле
спонсор
ны яже
команда
Кюри Г.
ц. Томи
литерату
клубу Г.
ад три
Государств
Тапер
очень, «З
сеавродр
у м.

— * лідерство алила досі жодного гола. Праада, у а анпробувалина а ціаі гір стане яс. «Сталі». До сюр- лідууючі групі достяг апаанакі а можна алажати буття.

іського «Нафтола- нєл аосновні прє- птєк. Ыліам ріє

— 441-89-34,
441-89-44.

«Уестпорт Шьяпінг Лтд» у
«Нінхуа» Коммодітіс Лтд.
Було ще багато спонсорів. Зо-
крема, компанія «Вінгін М-
торз» — офіційний предста-
вник концерну «Вольво» в У-
раїні — встановиле спеціаль-
ний приз для того, хто по-
садовити рекорд у капімар-
аї (59 хвилин 48 секунд).

автомобіль найновітнішої моделі. Звичайно, «Бовольо». Але некому не підкорявся ця вершина. Гадаю, що це ставилося до нього як до третини на шосту змагання 1994 року. Коли після Володимирів Київ давав, що окрім його клубу організаторами виступали Федерація легкої атлетики України (президент Юрій Тумасов) і Київський міський комітетіміліції (голова Олег Татарко).

І остільки: а програми міжмарафон проходився відразу до національної збірної, я взяв участь у чемпіонаті світу зовсім юнішнього рівня.

Віктор Бранішчак

На знімку: на трасі кні

Олександр КЛИМЕНКА.

«СТАЛЬ»

[illegible]

...а), ліней пролія 4 м'яч. По три т
...ого одноклубника Григорчука. Бабин
...С) та Яремален («Норд-АМ Поділля»)
...першого туру будуть зіграні 20 серпня
...виступна за міжнародною турнір
...ого місті Ле-Норан-сезімон Уїлліє
...Німанс» зіграли епіччє з московськ
...: 2:2 і поступилися господарям
...спортивної: — 2:4, хоча за 15 хвилин
...матчу вели 2:1 («Спартак», параміт
...: 4:0, після перше місце.

ДМИТРО КОМАРЕНКО.

«Лавини» подає позицію авторів
з викладенням фактів відомості
ходять
тиснення
попередній
російською
0953.
тираж
040

Новинки друку
видає «Преса
України».
252047, Київ-47,
проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311161

сторінки набрані і зверсталися з новинки

радектора), А. СОЛОНСКИЙ, В. СУДДЯ (алст. головной)

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
 телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34,
 441-89-44.
 ① Рукописи не повертаємо.
 ② Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

<p>★ Редакція ал «Вислиди подала позицію авторів публікації: з 3а точністю енкадденна фактіє відподалісність несе автор.</p> <p>Газета виходить 3 разів на тиждень (прині мадіал і понеділка) українською і російською мовами.</p> <p>Індент: 60953</p> <p>Загальний тираж: 800,040</p>	<p>Номінат друку видання: «Вісник України».</p> <p>252047, пр-кт 47, містечко Червоного, 50.</p> <p>1 2 3 4 5 6 7 8 9</p> <p>Зам. 0331101</p>
---	---